

„Ние трѣбва да се осигуримъ“. То значи: ние трѣбва да се смиримъ, да станемъ християни на стари години, да заживѣемъ за Бога. Това сж всички хора, които отхвърлятъ живия камѣкъ. Всѣки човѣкъ, който не изпълнява волята Божия, все остарява. Ще ви приведа единъ разказъ отъ Шекспира, взетъ отъ датския животъ. Единъ много мѣдъръ царъ искалъ да направи опитъ съ единъ прочутъ човѣкъ въ своята държава, нареченъ за своята святостъ и чистота „Антонъ Праведни“. Царьтъ повикалъ единъ день Антонъ Праведни при себе си и му казалъ: „Искамъ да те оставя извѣстно врѣме да управлявашъ вмѣсто мене, безъ да знае народътъ за отсъствието ми“. На първо врѣме Антонъ Праведни се отказвалъ, но послѣ се съгласилъ, Заелъ той царското мѣсто и понеже въ това врѣме имало много голѣми развратъ, издалъ строга заповѣдъ: „Всѣки, който се улови въ прѣлюбодеяние, да се екзекутира“. Синътъ на единъ прочутъ датски велможа се провинилъ въ това прѣстѣпление. Извикалъ го Антонъ Праведни при себе си и му казалъ: „Ти си се провинилъ злѣ и, споредъ заповѣдта, ще трѣбва да бѣдешъ екзекутиранъ“. Младецътъ се уплашилъ много и рѣшилъ да изпрати сестра си, която била чудна хубавица и се готвела да постѣпи колугерка, да измоли живота му. Като видѣлъ тази хубавица Антонъ Праведни, ѳ казалъ: „За нищо друго нѣма да се съглася да простя брата ти, освѣнъ ако се съгласишъ да ми станешъ любовница, безъ да знае за това нѣкой“. Антонъ Праведни билъ жененъ и разведенъ съ жена си, а отпослѣ станалъ праведенъ. Сестрата се погнусила отъ това условие и казала на брата си, че той ще трѣбва да понесе наказанието си. Братътъ я запиталъ: „Какво лошо има въ това, ако се съгласишъ; поне ще се пожертвувашъ за мене“. Мѣдриятъ царъ узналъ тайно това, намѣрилъ разведената жена на Антония и ѳ казалъ да се прѣоблѣче въ дрехитѣ на красивата дѣвица и въ опредѣления день да му се прѣдстави. Като успѣлъ въ своето желание, Антонъ издалъ заповѣдъ да екзекутиратъ младия момѣкъ; съ това той искалъ да се ухитри. Мѣдриятъ царъ узалъ и това, и казалъ на началника на затвора да не се екзекутира младия момѣкъ. Слѣдъ туй повикалъ Антония на обяснение. Тогава Антонъ Праведни се изповѣдалъ и казалъ: „Всичко на свѣта можяхъ да побѣда, но